



ΟΙ ΠΕΡΣΑΙ

(Σκηναὶ ὀλίγον δραματικά)

Πρόσωπα. Ὁ κ. Φιλῆμων, οἱ Πέρσαι τῶν Λαυτείων,
ὁ Σάξ Μαϊνιγγεν, ἐγὼ καὶ ἄλλοι πολλοί.

ΣΚΗΝΗ Α'

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὴν αἴθουσαν τοῦ Δημαρχείου. Ἐπὶ μεγάλης τραπέζης εἶνε ἐρριμμένος ὁ ἐκλογικὸς κατάλογος καὶ ὀλίγα εἰσιτήρια διὰ τὴν παράστασιν τῶν «Περσῶν». Ἐπὶ τῶν τοίχων εἶνε γεγραμμένα διάφορα γνωμικά ἀρχαῖα καὶ νέα· κάποιος ἐκ τῶν συνεργατῶν μας προσέθηκε τὸ ἑξῆς: Κάθε πέρση... καὶ καλλίτερα. Ἀκατάλληλον ὡς λογοπαίγνιον, ἀλλὰ καταλληλότερον διὰ τὴν Δημαρχίαν μας.

ΦΙΛΗΜΩΝ (μονολογῶν). Δὲν πιστεύω νὰ ἐλησμόνησα κανένα... Ἔστειλα εἰς τὰς συντεχνίας ἀπὸ 50... εἰς τὸ Ὑποθηκοφυλακτεῖον 10... εἰς τὸν Νεκροσκόπον 5...

(Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχονται πολλοὶ καθηγηταὶ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου).

ΚΑΘΗΓ. Κύριε Φιλῆμων θὰ σὰς παρακαλέσωμεν ἀπὸ ἓνα εἰσιτήριο διὰ τὴν παράστασιν τῶν «Περσῶν».

ΦΙΛΗΜ. Εἰσθε ἐγγεγραμμένοι εἰς αὐτὸν τὸν κατάλογον;

(Τοῖς δεικνύει τὸν ἐκλογικὸν κατάλογον).

ΚΑΘΗΓ. Ὅχι.

ΦΙΛΗΜ. Τότε δὲν βλέπω πῶς ταλαῖτε νὰ ἐμφανίζεσθε ἐνώπιόν μου... νὰ πατᾶτε τὸ κατώφλιον τῆς Δημαρχίας... Φύγατε ἀμέσως...

ΣΚΗΝΗ Β'

Ἡ σκηνογραφία δὲν παραλλάσσει ποσῶς.

ΦΙΛΗΜΩΝ. Νὰ τολμοῦν νὰ μὲ διακόπτουν αὐτοὶ οἱ σχολαστικοὶ... (Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται ὁ παντοπώλης κύρ Καλόγνωμος).

ΚΑΛΟΓΝ. Κύρ Δήμαρχε, καλημέρα σας... Μὲ συγχωρεῖς πῶς ἤρθα πρῶι-πρῶι, ἀλλὰ τῆς γυναίκας μου εἶπε ὁ γυῖός μου, πῶς τὸ βράδυ θὰ παστήσῃτε στὸ θέατρο μιὰ καλὴ παράστασι καὶ θέλω νὰ μοῦ δώσῃς πεντέξω εἰσιτήρια, γιατί μοῦπανε πῶς τὰ μοιράζεις ἐλόγου σου... κι' ἐγὼ μεθαύριο ἔννοια σου ἄλλα τόσα κουκκιά ἄσπρα θὰ σοῦ δώσω...

ΦΙΛΗΜ. (μειδιῶν). Ἄ, σὰς εὐχαριστῶ, κύρ Καλόγνωμε. Δὲν μοῦ ἔμειναν παρὰ αὐτὰ τὰ ὀλίγα. (Λίδει ὅλα τὰ ἐπὶ τῆς τραπέζης εἰσιτήρια). Ἄν σοῦ περισσεύουν δώσε καὶ στὰ παιδιὰ τοῦ μαγαζιοῦ σου ἀπὸ ἓνα...

ΣΚΗΝΗ Γ'

Ἡ αὐτὴ σκηνογραφία.

ΦΙΛΗΜΩΝ. Μ' ἐσκότισαν... ἐπὶ τέλους ἐβγήκα ἀπὸ αὐτὴν τὴν ζάλη... (Εἰσέρχεται εἰς Κύριος εὐπρεπῶς ἐνδεδυμένος).

Ο ΚΥΡ. Εἶνε, κύριε Δήμαρχε, ἓνας πτωχὸς ποῦ πάσχει

φρικῶδῶς· ἐλπίζω ἐν τῇ φιλανθρωπίᾳ σας νὰ τοῦ δώσετε ἓν εἰσιτήριο διὰ...

ΦΙΛΗΜ. Δὲν ἔχω φίλε μου, δὲν ἔχω κανένα. Τώρα ἔδωκα 15 εἰς τὸν κύρ Καλόγνωμον. Ἄν ἤρχεσθε ἐνωρίτερον...

Ο ΚΥΡ. Μὰ τί διάβολο τὰ θέλει αὐτὸς 15;

ΦΙΛΗΜ. Θὰ πάη οἰκογενειακῶς.

Ο ΚΥΡ. Ποῦ;

ΦΙΛΗΜ. Εἰς τὸ θέατρον διὰ τοὺς «Πέρσας».

Ο ΚΥΡ. Ὅχι, ἀδελφέ μου. Ἐγὼ σοῦ ζητῶ ἓν εἰσιτήριο τοῦ Νοσοκομείου. Δὲν σὰς εἶπα, ὅτι πρόκειται περὶ ἐνὸς ὄστις πάσχει...

ΣΚΗΝΗ Δ'

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ θέατρον εἰς τὸ ὁποῖον γίνονται αἱ δοκιμαὶ τῶν «Περσῶν» ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ Σάξ-Μαϊνιγγεν.

ΣΑΞ - ΜΑΪΝ. (βλέπων τοὺς ὑποκριτὰς γυμνασμένους ἀθληστάτα.) Καὶ ποῖος γκαίνταρος σὰς ἔμαθε νὰ ὑποκρίνεσθε οὕτω;

ΧΟΡΟΣ. Ὁ κύριος...

(Ὁ Λιδέσκαλος παρῶν ὑποκλίνεται εὐσεβῶς πρὸ τῆς Α. Ὑψηλότητος.)

ΣΚΗΝΗ Ε'

Ἡ σκηνογραφία δεικνύει τὴν ὁδὸν Σταδίου. Διέρχεται ὁ κ. Φιλῆμων, τὸν ὁποῖον περικυκλοῦσιν οἱ Πέρσαι σιτλιώτα ὑποδημάτων.

ΠΕΡΣΑΙ. Γαλίση, ἀφεντικὸ, παπούτσιά σου. Ἐγὼ τὰ κάνει καθρέφτη...

ΦΙΛΗΜ. Νὰ πᾶτε στὸ διάβολο γιατί μὲ σὰς ἤρξα τὸν μπελά μου. Καλλίτερα νὰ μὴ ὑπῆρχεν οὔτε ἡ Σαλαμίς, οὔτε ὁ Μαραθῶν, οὔτε ἐγὼ...

(Ὁ κ. Φιλῆμων ὑρκίζεται οὐδέποτε νὰ καθαρῶσιν τὰ ὑποδήματά του εἰς τοὺς Πέρσας).

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'

Ἡ σκηνὴ παριστᾷ τὸ κινκίδωμα τῆς Βουλῆς. Εἶνε ἐκτεθειμένοι τὰ πηχτες περσικοὶ καὶ ἐπ' αὐτῶν εἶνε ἀνηρτημένα τεμάχια χάρτου μὲ τὴν ἐπιγραφὴν ΧΑΛΙΑ ΠΕΡΣΙΚΑ. Ἰσταμαὶ καὶ τοὺς θαυμάζω τὴν ἐπομένῃ τῆς παραστάσεως. Διέρχεται μιὰ Κυρία μὲ τὴν μικρὰν τῆς θυγατέρας.

ΚΥΡΙΑ. Πόσο ἔχουν αὐτοὶ αἱ τὰ πηχτες.

ΠΩΛΗΤΗΣ. 150 δραχ. Κυρία μου.

Η ΜΙΚΡΑ. Τί εἶνε αὐτὰ Μανμά;

ΚΥΡΙΑ. Διάβασε τί λέγουν αὐτὰ τὰ χαρτὰ νὰ μάθης.

Ἡ μικρὰ περιέργως ἀναγινώσκει: **Χάλια Περσικά.** Ἐνεθουμήθη τὴν παράστασιν τῶν «Περσῶν» καὶ ἐνεχώρησα δορυμῶς.

Τσοπανάιος

ΘΕΑΤΡΙΚΑ

Τὸ ἔχει ὁ τόπος φαίνεται, ὅστις εἶνε κατηραμένος! Τὸ ἀρχαῖον δράμα εἰς τὸ ὁποῖον ὁ κ. Φιλῆμων—τῇ εἰσηγήσει, φαίνεται, τῶν περὶ αὐτῶν φιλομούσων δημοτικῶν συμβούλων—ἔστειλε νὰ παρευρεθῶσιν ὅλους τοὺς ὑδραγματεῖς, τοὺς φανοκόρους, τοὺς φίλους μεσίτας τοῦ χρηματιστηρίου καὶ πάντα σημαίνοντα ἐκλογέα, ἀπέτυχεν οἰκτρῶς ἐν τῇ παραστάσει, μεθ' ὅλας τὰς εὐγενεῖς προσπάθειάς τις εἶχον κατα-